

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno diplomantky:	Lenka Vysoká
Téma práce:	Ochrana spotřebitele-klientů proti úpadku cestovních kanceláří-v právu EU
Rozsah práce:	273 657 znaků
Datum odevzdání práce:	16.3. 2018

Aktuálnost a náročnost tématu

Téma práce je velmi aktuální a zajímavé, a to i s ohledem na nedávné problémy s aplikací původní směrnice 90/314 a právě probíhající transpozici nové směrnice 2015/2302. Téma je přiměřeně náročné, neboť jeho zpracování vyžaduje studium značného množství odborné literatury, právních dokumentů i judikatury SD EU.

Hodnocení práce

Práce je napsána jasně a přehledně. Autorka v práci prokazuje velmi solidní komplexní orientaci v předmětné problematice, jakož i schopnost pracovat s relevantními prameny, a to i cizojazyčnými. Práce obsahuje i vlastní hodnotící stanoviska a úvahy, které jsou argumentačně podložené. Je velmi dobře a vhodně strukturována do 5 kapitol. Klade si za cíl prezentovat unijní i českou právní úpravu ochrany spotřebitele při úpadku cestovních kanceláří, a to se zaměřením na způsob zajištění ochrany spotřebitele požadované oběma směrnicemi a na zhodnocení implementace původní směrnice 90/314 i návrhu transpozice nové směrnice 2015/2302. Lze mít za to, že cíl DP byl dosažen.

Práce z hlediska své logické stavby, používání citací, hloubky provedené analýzy, úpravy a jazykové i stylistické úrovně vyhovuje požadavkům kladeným na DP.

Připomínky k práci popř. otázky k obhajobě

K DP nemám zásadní připomínky ani věcné ani formální povahy. V rámci ústní obhajoby bych nicméně uvítal vyjádření autorky k následujícím otázkám či méně zásadním připomínkám:

1) Opravdu představuje soubornou službu, když hotel prodává skipas v balíčku s ubytováním? (str. 15)

2) Na str. 46-52, kde autorka prezentuje argumenty pojišťoven a klientů CK ohledně eurokonformní vyložitelnosti příslušných ustanovení transpozičního zákona, postrádám odkaz na konkrétní spory, v nichž tyto argumenty byly předkládány.

3) Názor autorky v pozn. 154 je nesprávný a je založen na nesprávném pochopení rozsudku SD EU ve věci Simmenthal.

4) Lze náleží ÚS 1996/13, který autorka označuje za překvapivý a argumentačně neskoupy (str. 54/55), považovat za nepatřičně se vlamující do sjednocovací úlohy odvolacích a dovolacích soudů, a to zejména díky tomu, že ÚS sám posoudil eurokonformní vyložitelnost příslušných ustanovení transpozičního zákona? (Blíže Král R., Je unijní povinnost k eurokonformnímu výkladu i ústavní povinností?, Jurisprudence 4/2016)

5) Těžko lze souhlasit s názorem autorky (str. 109), že české soudy potvrdily, že implementace směrnice 90/314 byla dostatečná. Podle mě byla nedostatečná, ale zhojitelná nápravným eurokonformním výkladem.

6) Směrnice 2015/2302 ustupuje od požadavku směrnice 90/314, že by cestujícím měly být vráceny veškeré vložené prostředky za všech okolností. Zřizovaný garanční fond ale počítá s vrácením prostředků za všech okolností. V tom tedy půjdeme nad rámec požadavku směrnice 2015/2302. Je to přípustné s ohledem na to, že tato směrnice vychází z metody úplné harmonizace?

Závěr

Práce podle mě svým rozsahem, obsahem, formou i hloubkou zpracování splňuje náležitosti kladené na diplomové práce. Lze ji proto doporučit k ústní obhajobě. Předběžně ji lze hodnotit mezi stupněm 1 a 2.

V Praze dne 29.3. 2018

prof. JUDr. Richard Král, Ph.D., LL.M, DSc.